

Относно финансовите средства истината е следната:

По одобрен проект и Договор №14/322/00887/22.03.2013 г. по мярка 322 „Обновяване и развитие на селските места" от ПРСР 2007 – 2013 на Гигинския манастир с Държавен фонд земеделие през от 2013 г. в Гигинския манастир са извършени ремонтни работи и по справка от 13.07.2017г. на ДФЗ са платени на Гигинския манастир следните суми - на 23-09.2013 г. са платени 395 864.60 лв., този сума е обезпечена с банкова гаранция от КТБ и е платена по сметка на манастира в КТБ и на 30.09.2015 г. е била изплатена втора сума от 395 254.30 лв. (остатък по проекта) по сметка на манастира в Банка ДСК. Общо на Гигинския манастир са платени до 30.09.2015 г. 791 118.90 лв. като това е стойността на съответния проект и договор с ДФЗ. Промяната на сметките на манастира от КТБ в ДСК е извършена с Анекс към договора с ДФЗ който анекс аз, като игумен на манастира по това време, не съм подписвал. Между посочените две плащания 2013 г. и 2015 г., през 2014 г. манастира сключи Договор за банков кредит от 08.05.2014 г. с КТБ като размера на кредита е 395 000 лв. Този кредит беше получен от манастира и плуслуги за изпълнение, довършване на проекта, като тябваше да бъде върнат на КТБ със второто плащане на ДФЗ на 30.09.2015 г. в размер на 395 254.30 лв. От Заповед №4 от 08.01.2016 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК на районен съд Брезник става ясно, че на КТБ по посочения кредит трябва да върнат 395 000 лв. и лихви за забава. Стана ясно, че кредита на КТБ не е върнат и липсват 395 000 лв. от получените от ДФЗ и кредита на КТБ общо 1 186 118.90 лв. Когато разбрах това вече бях изгонен от манастира от от. Никонор и с него не се говореше вече. Разбрах защо е била цялата работа. Малок по късно през март 2016 г. вече не бях игумен на манастира, а игумен беше о.Никанор и можеше спокойно да работи с документи и сметки на манастира. Сега Никонор ме съди и се опитва на мен да прехвърли всичко, но за щастие аз нямам общо с тази липса.

Свидетел по делото беше ревозор Даниел Николов. Той е в близки приятелски отношения с архимандрит Никанор и за мен не е ясно дали е запознал съда с реалното състояние на сметките и движението по тях на манастира по този договор с ДФЗ. Също така за мен не е ясно дали е уведомил Епархийското управление за това.

За мен не е ясно упълномощен ли е и какви са правата му по Устава на БПЦ.

Не съм получавал ревизионен акт от Митрополията до декември 2016 година за извършвана проверка. Няма доклад или друг документ отчитащ произхода и размера на абсолютно всички постъпили пари в манастира.

Считам,че съгласно Устава на БПЦ всякакви спорове свързани с църковни имоти и всякакви спорове между клирици,още повече и манастир поделение на БПЦ е правилно да се разглежда първо в Църквата съгласно Устава. След това може да се сраим пред хората.

В тази връзка моля Св. Синод да ми издаде справка по устава на БПЦ-БП за:

- правата на игумените и дали те могат да водят съдебни дела самостоятелно без изчино писмено одобрение, разрешение и упълномощаване от епархийския си митрополит.
- правата на служителите в митрополията, конкретно по явяването им като свидетели по съдебни дела. Могат ли самостоятелно или за тях е необходимо писмено одобрение, разрешение или упълномощаване от епархийския митрополит. Конкретно в случая свидетел по дело е ревизора на мотрополията Даниел Николов извикан за това от Христо Мишков. Освен това ревизора е и държавен служител като директора на ефория Зограф.
- правата и задълженията на монасите по чл.170 от Устава на БПЦ, както и практиката на приложение на тези права и задължения в БПЦ. Тъй като аз съм приет за монах и брат в Рилския манастир и за това мо е издадено Удостоверение №921/31.05.2017 година.
- справка за подсъдността на такива материално-имуществени спорове на Църковния съд съгласно Устава на БПЦ.